

ститъ трѣбва който желае да ся отнесе до особеннытъ по тѣзи часть сочиненія, най паче до *кодиксѣтѣ на каноны*.

Трѣбва при това да забѣлѣжимъ че нуждно е да ся положи основно различіе между оныя каноны които съ обязательни всѣкаде и за всички, и оныя, които съдержаватъ мѣстны нѣкои или привременны распоряженія. Тія послѣднитъ не съ обязательни за всичкытъ църкви, а първите, напротивъ, трѣбва да ся прилагатъ вездѣ и да служатъ за основаніе на частнытъ установления, които епіскопитѣ иматъ право да полагатъ за доброто управление на управляемытъ отъ тѣхъ църкви.